

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/65/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200523
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200523.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky M. V., nar. XX. X. XXXX, bytom Y., zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom, so sídlom v Žiline, Námestie M. R. Štefánika 1, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/167/2012-29 zo dňa 13. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/167/2012-29 zo dňa 13. augusta 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľky, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX. zo dňa 23. 05. 2012. Rozhodol tak s odkazom na ustanovenia § 83, § 103 a § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s odôvodnením, že rozhodnutie odporkyne, ktoré žiadala navrhovateľka preskúmať v tomto konaní, bude predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 24Sd/19/2011, ktorého predmetom je preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X . zo dňa 8. 10. 2010 o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok zo 16. septembra 2010.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov zastaveného konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a svojím postupom odňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom, čo je v rozpore s § 221 ods. 1, písm. f/ O. s. p. Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. 05. 2012 priznala navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok vo výške 73,30 € na základe lekárskej správy vypracovanej posudkovým lekárom MUDr. L. X. zo dňa 30. 04. 2012, podľa ktorej miera schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je znížená na 50% za poruchu nálad podľa Kap. V., pol. 3b, pričom ale nebolo nezohľadnené jej ochorenie

nadobličiek. Preto podala návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia, ktorým žiadala jeho zrušenie a vrátenie veci odporkyni na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd konanie o tomto návrhu zastavil s odôvodnením, že na krajskom súde prebieha konanie 24Sd/19/2011, ktoré začalo skôr, a preto nie sú údajne splnené podmienky konania pre prekážku už skôr začatého konania. S týmto tvrdením navrhovateľka nesúhlasí, pretože konanie vedené pod sp. zn. 25Sd/167/2012 začalo dňom podania návrhu na preskúmanie rozhodnutia zo dňa 23.05.2012 číslo: XXX XXX XXXX X súdom a tvrdenie krajského súdu, že konanie už začalo v roku 2011, sp. zn. 24Sd/19/211 je zavádzajúce a v rozpore s § 250m ods. 1 O. s. p., ktoré rieši začatie konania v správnom súdnictve pri podaní opravných prostriedkov. Okrem toho v oboch konaniach sa jedná o rozdielne rozhodnutia, ktoré sa síce obe zaoberajú priznaním invalidného dôchodku navrhovateľke, ale podľa rôznych diagnóz a v oboch prípadoch začína ich preskúmanie krajským súdom na základe návrhu, ktorým je opravný prostriedok a dátum začatia týchto konaní je rozdielny, takže sa jedná o dve samostatné konania.

Na základe uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 58,69 € + 7,63 € režijný paušál.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Jej rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. októbra 2010 bolo v rámci autoremedúry zrušené a nahradené rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 23. mája 2012, ktorým bol navrhovateľke priznaný invalidný dôchodok. Poukázala v tejto súvislosti na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku č. 7So/119/2010 zo dňa 31. marca 2011, v zmysle ktorého ak správny orgán v rámci autoremedúry zruší napadnuté rozhodnutie a následne vydá vo veci zmenové rozhodnutie, ktoré nahradí pôvodne preskúmané rozhodnutie, stáva sa toto rozhodnutie predmetom súdneho preskúmania bez toho, aby bol navrhovateľ povinný podávať osobitný návrh na jeho preskúmanie súdom, lebo sa automaticky stane predmetom konania na súde. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách dôvodov, ktoré boli uplatnené v podanom odvolaní a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O.s.p.), jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky treba priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p.

V prejednávanvej veci nie je sporným, že odporkyňa rozhodla o žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 16. septembra 2010 rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. októbra 2010, ktorým žiadosť navrhovateľky zamietla. Na základe navrhovateľkou podaného opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu bolo na krajskom súde začaté konanie vedené pod sp. zn. 24Sd/19/2011. V rámci tohto konania odporkyňa na základe novej lekárskej správy nahradila napadnuté rozhodnutie novým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. mája 2012, ktorým priznala navrhovateľke invalidný dôchodok vo výške 73,30 €, resp. po zvýšení 75,80 €. Aj proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok, nakoľko nesúhlasí s priznanou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Súhlasne s odvolateľkou aj podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď na základe podaného opravného prostriedku začal nové konanie vedené pod sp. zn. 25Sd/167/2012, pričom ale nebol zákonný dôvod na zastavenie tohto konania pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania - prekážku litispencie, pretože v každom konaní išlo o preskúmanie zákonnosti iného rozhodnutia odporkyne. Právny názor, na ktorý odkazuje odporkyňa, bol vyslovený v súvislosti s inou situáciou: hovorí o povinnosti preskúmať aj novo vydané rozhodnutie bez povinnosti podať osobitný opravný prostriedok. V danom prípade ale navrhovateľka opravný prostriedok podala a tým začalo nové konanie, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti iného rozhodnutia, než v konaní sp. zn. 24Sd/19/2011. Je predsa povinnosťou súdu preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu v rozsahu dôvodov, ktoré sú obsahom opravného prostriedku.

Tým, že krajský súd konanie vo veci podaného opravného prostriedku zastavil, odňal svojím postupom navrhovateľke možnosť konať pred súdom, čo zakladá zákonný dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/167/2012-29 zo dňa 13. augusta 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu rozhodnúť o opravnom prostriedku navrhovateľky.

V novom rozhodnutí vo veci krajský súd súčasne znovu rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.